

1973 மார்ச் 14]

வர்கள் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டால் இது அவர்களுக்குத் தொல்லை தருமென்று 1971-72-ல் அரசுக்கு முறையீடுகள் செய்யப் பட்டன. அரசு இந்த முறையீடுகளை ஆய்வு செய்து, வரி நிவாரண நடவடிக்கையாக, ரயத்துவாரி நிலவரி ஏற்பாட்டு வீதத்தில் செலுத்தவேண்டிய தொகைக்கும், ரயத்துவாரி நிலவரி வரியைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னர் நிலவிய வீதத்தில் செலுத்தக்கூடிய தொகைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, 1374 ஆம் பசலி ஆண்டிலிருந்து 1380 ஆம் பசலி ஆண்டு (உட்பட) வரையிலும், செங்கோட்டை வட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, 1374 ஆம் பசலி ஆண்டு முதல் 1377 ஆம் பசலி ஆண்டு (உட்பட), தள்ளிவிட முடிவு செய்தது.

15. பட்டா விவரக் குறிப்பேடு—நடப்பு ஆண்டில் அரசினால் கொண்டுவரப் பட்ட குறிப்பிடத்தக்க சீர்திருத்தம் “பட்டா விவரக் குறிப்பேடுகளை” வழங்குவதற்கான திட்டமாகும். தங்களது நிலங்கள் குறித்த விவரங்கள், அவை மீது விதிக்கப்பட்ட தீர்வை, சம்பந்தப்பட்ட குறிப்புகள் ஆகியவை குறித்து, உரிய காலத்தில் தகவல் அறிவதில் உழவர்களுக்கு ஏற்படும் தொல்லைகள் தெரிந்ததே. இந்தத் தொல்லைகளை நீக்குவதற்காக, ஒவ்வொரு உழவருக்கும் “பட்டா விவரக் குறிப்பேடு” வழங்கும் திட்டத்தை அரசு கொண்டுவந்துள்ளது. இந்தக் குறிப்பேடுகளில், ஒவ்வொரு உழவருக்கும் சொந்தமான நிலங்கள் குறித்த சான்றுபெற்ற விரிவான விவரங்கள், அவைமீது விதிக்கப்பட்ட தீர்வை, அவ்வப் போது குடியானவர் செலுத்திய தொகைகள், அவர்களுக்கு வழங்கப் பட்ட கடன்கள், அவர்கள் திருப்பிச் செலுத்திய தொகை ஆகிய விவரங்கள் அடங்கியிருக்கும். இவ் விவரக் குறிப்பேடு ஒன்று 50 காசு என்ற சலுகை விலையில் வழங்கப்படவிருக்கிறது. இத் திட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், பரமக்குடி வட்டத்தில் 9—10—1972-ல் கொண்டுவரப்பட்டது. ஏனைய மாவட்டங்களில் படிப்படியான திட்டத்தின்கீழ் இது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இதுவரை 17 லட்சம் பட்டா விவரக் குறிப்பேடுகள் அச்சிடப்பட்டு, அவை வழங்கப்படுவதற்காக மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

16. ஐமாபந்தி முறையை நீக்குதல்.—ஐமாபந்தி முறையைப் படிப்படியாக நீக்குவது குறித்த அரசின் முடிவையொட்டி, 1—7—1972-லிருந்து தொடங்கும் பசலி ஆண்டிலிருந்து, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு வட்டத்தில் ஐமாபந்தி முறையை நீக்கியதற்குப் பதிலாக, கிராம வட்டக் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்வதற்கான துறைப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தும் திட்டத்தை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு கோட்டத்திற்கு அரசு நீட்டித்துள்ளது. இந்த நடவடிக்கை பலனளிப்பது குறித்து கவனிக்கப்பட்டு, அதனை மேற்கொண்டும் நீட்டிப்பதற்கான முடிவு எடுக்கப்படும்.

17. புதுக்கோட்டை மாவட்டம்.—புதுக்கோட்டைப் பகுதி மக்களின் நீண்ட கால வேண்டுகோளுக்கிணங்க இப்பகுதிக்காக தனி வருவாய் மாவட்டம் ஒன்றை அமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்தப் புதிய மாவட்டத்துடன் சேர்க்கப்பட வேண்டிய ஆட்சிப் பகுதிகள் குறித்தும் அவை சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்தும், ஆய்வு செய்து பரிவுரைகளை அனுப்புமாறு வருவாய் வாரியம் கேட்கப்பட்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 14]

18. துணை வட்டங்களை வட்டங்களாக்குதல்.—நிர்வாகத்திற்கு வசதியாய் இருக்கும் பொருட்டும், பொதுமக்களுக்கு மேலும் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் பொருட்டும் துணை வட்டங்களை தனி வட்டங்களாக உயர்த்தும் படிப்படியான திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக 1973-74-ல் தருமபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள பாலக்கோடு துணை வட்டத்தையும், இராமநாதபுர மாவட்டத்திலுள்ள காரைக்குடி துணை வட்டத்தையும் தனி வட்டங்களாக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

19. கட்டிடம் கட்டும் திட்டங்கள்.—வருவாய்த்துறை அலுவலகங்கள் பலவற்றில் காணப்படும் இடவசதிப்பற்றாக் குறையைச் சரிப்படுத்தும் நோக்கத்துடன், அத்தகைய 24 அலுவலகங்களுக்குக் கூடுதல் இடவசதி அளிப்பதற்கு வகை செய்வதற்காக 1973-74-ல் இடவசதிப் பணிகளை அரசு மேற்கொள்ளக் கருதியது. 1972 நவம்பர் திங்களில், தென்ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, சேலம், தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள மாவட்ட வருவாய் அலுவலர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

20. கிராம அதிகாரிகளுக்கு நிவாரணம்.—இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகளுக்கு ஏற்ப கிராம அதிகாரிகளுக்கும், கிராமப்பணியாளர்களுக்கும் வழங்கப்பட்ட மதிப்பீடுதீர்மானம் 2—10—1970-லிருந்து உயர்ந்தது. கிராமப் பணியாளர்களுக்கு மேற்கொண்டும் நன்மை செய்யக் கருதி, அரசு 1—9—1972-லிருந்து கிராம அதிகாரிகளுக்கும், கிராமப் பணியாளர்களுக்கும் வழங்கப்படும் மதிப்பீடுதீர்மானத்தில் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 7 வீதம் அரசு தனி உயர்வு அளித்தது.

21. வேளாண்மை வருமான வரிச் சலுகை.—1972 ஆம் ஆண்டின் 18ஆம் எண் சட்டத்தின் மூலம், தமிழ்நாடு 1955 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை வருமான வரிச் சட்டம், மாற்றப்பட்ட ஆட்சிப் பகுதிக்கு நீட்டிக்கப் பட்டுள்ளது. அதன் விளைவாக, அப்பகுதியில் செயலிலிருந்த 1955 ஆம் ஆண்டு திருவாங்கூர்-கொச்சி வேளாண்மை வருமான வரிச்சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டது. உழவர்களுக்கு கணிசமான அளவு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு, தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு 4-ம் எண் சட்டத்தின் மூலம் தமிழ்நாடு வேளாண்மை வருமான வரிச் சட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. பாக்கு, திராட்சை, கரும்பு, வாழை, வேர்க்கடலை (பாசனம் பெறுவது), பருத்தி (பாசனம் பெறுவது), தென்னை ஆகியவை பயிரிடப்படும் நிலங்களை ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராக மாற்றுவது தொடர்பாக இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தில் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன. வரிவிதிப்பு விலக்குக்கான வரையறை, 7½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரிலிருந்து 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கும், ஆண்டு நிகர வருமானம் ரூ. 4,000-லிருந்து ரூ. 5,000-க்கும் உயர்த்தப்பட்டது. எந்தப் பயிர் விளைவித்தாலும் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குத் தீர்வை இணக்க அடிப்படையில் வரி செலுத்துவதற்கான விருப்ப உரிமையை வரையறுக்கும் ஏற்பாட்டுக்குப் பதிலாக, மலைத் தோட்ப் பயிர்களல்லாத பயிர்களைப் பொறுத்தவரையில், பரப் பளவுக்கு எந்த வரையறையுமின்றி தீர்வை இணக்கம் செய்துகொள்வதை அனுமதித்தும், மலைத் தோட்ப் பயிர்கள் தொடர்பான தீர்வை இணக்க வரம்பை 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரிலிருந்து 50 ஸ்டாண்டர்டு

1973 மார்ச் 14]

எக்கராக உயர்த்தவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்தத் திருத்தங்களுக்கு 1972ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்தே செல் திறன் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

22. நகர்ப்புற நிலவரி—சலுகைகள்.—நகர்ப்புற நிலவுடைமையாளர்களில் தகுதியானவர்களுக்கு நிவாரணமளிப்பதற்காகத் தமிழ் நாடு 1966ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தினைத் திருத்தும் சட்டப்பேரவை சட்டவரைவு எண் 51/1972 மாநிலச் சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது. குடியரசுத் தலைவரின் இசைவு இச்சட்டவரைவிற்கு எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது. இச்சட்டவரைவின் கீழ், வரிவிதிப்பதற்காக, விலக்கு எல்லை ஒரு மனையிலிருந்து இரண்டு மனையாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இரண்டு மனைகளுக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்களைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு மனை நிலத்திற்கு மேல் எஞ்சியுள்ள நிலத்திற்குத் தான் வரி விதிக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. குடியிருப்பதற்காக நிலச் சொந்தக் காரர்களே முழுமையாக அனுபவித்து வரும் கட்டிடங்களுடன் கூடிய நிலங்களுக்கு வரித் தள்ளுபடி 25 சதவீதத்திலிருந்து 50 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. வரிவிலக்கு அளிக்கப்படக் கூடியவை என அறிவிக்க அரசுக்கு இயல்பு செய்கிற ஏற்பாடு அற நிறுவனங்கள் பயன்படுத்தும் நிலங்களுக்கு மட்டும் பொருந்தும் என்றிருந்ததற்குப் பதிலாக சமய நிலையங்கள் அறநிறுவனங்கள் அல்லது அறநிலையங்கள் ஆகியவற்றிற்குச் சொந்தமான நிலங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திருத்தங்களை 1972ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 1ஆம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வரும்.

23. வறட்சி நிவாரணம்.—1972இல், தென் மேற்குப் பருவ மழை தவறியதின் விளைவாக, மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் வறட்சி நிலை நிலவியது. பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் சுற்றுப் பயணம் செய்தபின், வருவாய் வாரிய உறுப்பினர்கள் அறிக்கை அனுப்பினர். அதன் அடிப்படையில், மாவட்டங்களில் நிவாரண வேலைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்காக 1972 செப்டம்பர்-அக்டோபரில் ரூ. 125 லட்சத்துக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. நிவாரணப் பணிகளாவன—தற்போதுள்ள பொது மக்களுக்குப் பயன்படும் ஊரணிகள் உள்ளிட்ட குடிநீர் துறைகளை ஆழப்படுத்தல், குழாய்க் கிணறுகள் உள்ளிட்ட புதிய பொதுக் குடிநீர்க் கிணறுகளைத் தோண்டுதல், சிறுபாசனப் பணிகளை மேம்படுத்தல், சாலைப் பணிகள் முதலியன. பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகள் பின் வருமாறு :—

மாவட்டம்.

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

தருமபுரி	11-00
சேலம்	11-50
கோயம்புத்தூர்	15-50
வடார்க்காடு	12-50
செங்கற்பட்டு	8-50
திருச்சிராப்பள்ளி	12-00

[1973 மார்ச் 14]

மதுரை	12.00
தென்னார்க்காடு	7.00
இராமநாதபுரம்	12.00
திருநெல்வேலி	10.00
தஞ்சாவூர்	6.00
கன்னியாகுமரி	2.00
நீலகிரி	5.00
மொத்தம்	125.00

வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் 1972-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாள் வரை, அரசுக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டிய நிலவரி நிலுவைகள், கடன்கள், வேளாண்மை வருமானவரி ஆகியவற்றினை வசூலிப்பதை அரசு தள்ளிப் போட்டுள்ளது. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளின் நிவாரண வேலைகளுக்கு உதவி செய்யுமாறு மாநில அரசு இந்திய அரசினைக் கேட்டுக் கொண்டதன் மேலும் இந்திய அரசால் இம்மாநிலத்தைப் பார்வையிட அனுப்பப்பட்ட ஆய்வுக் குழுவின் பரிவுரைகளின் அடிப்படையிலும், நிதியுதவி வழங்க இந்திய அரசு ஒப்புக் கொண்டதுடன் இம்மாநிலத்தில் 1972, அக்டோபர்-நவம்பர் ஆகிய இரண்டு திங்களுக்கும் வறட்சித் துயர் தணிப்பின்கீழ், செலவுக்காக ரூ. 150 லட்சம் என உச்ச வரம்பும் வரையறுத்துள்ளது.

24. மத்திய அரசால் தொடங்கப்பட்ட “தொடர்ந்து வறட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகள் திட்டம்” இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் 1972-73-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 131.31 லட்சத்துக்கு மேற்படாத (ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு ரூ. 66.03 லட்சம், தருமபுரி மாவட்டத்திற்கு ரூ. 65.28 லட்சம்) செலவினத்திற்கு இந்திய அரசு தனது நிர்வாக ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

உலக வங்கியின் உதவியுடன் செயற்படுத்தப்படும் தொடர்ந்து வறட்சிக்குட்பட்ட பகுதி திட்டத்திற்குத் தருமபுரி மாவட்டத்தை இந்திய அரசு தேர்ந்தெடுத்துள்ளது. இத்திட்டத்தை, 1973-74-ல் தொடங்கி, ஐந்தாவது திட்டத்தின் பகுதியாக 3 முதல் 4 ஆண்டுகளுக்கு செயல்படுத்தி வர வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும். இம்மாவட்டத்திற்குத் தற்காலிகமாக சுமார் ரூ. 584 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீட்டுடன் கூடிய திட்ட அறிக்கையொன்று தயாரிக்கப்பட்டு, இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது.

25. வெள்ள நிவாரணம்.—1972, டிசம்பரில் இம்மாநிலத்தின் கடற்கரைப் பகுதிகளைப் புயல் தாக்கியதன் விளைவாக, பெண்ணையாறு, கடிபுலம், மலட்டாறு, பாலாறு, வெள்ளாறு, பாமினியாறு, திருமணி

1973 மார்ச் 14]

முத்தாறு, ஐயாறு, பவானி ஆகிய ஆறுகளில் வரலாறு காணாத வெள்ளப் பெருக்கேற்பட்டு, 2,900 பெரும்பாசன, சிறுபாசன ஏரிகளில் பல இடங்களில் உடைப்பேற்பட்டது. அதன் விளைவாக நெடுஞ்சாலைகள், கிராமப்புறச் சாலைகள் ஆகியவற்றில் 5,800 இடங்களில் உடைப்பேற்பட்டது. புயற்காற்று, வெள்ளப் பெருக்கின் காரணமாக 82 பேர் வரை உயிரிழந்தனர். 28,000 ஏக்கர் நிலங்களில் முழுமையாகவும், 1,70,000 ஏக்கர் நிலங்களில் பகுதியும் நெற்பயிருக்குச் சேதமேற்பட்டது. ஏறத்தாழ 90,000 ஏக்கரிலிருந்த கரும்பு, வெற்றிலைக் கொடிக்கால்கள், பருத்தி, துவரை போன்ற பயிர்களில் ஒரு பகுதிக்குச் சேதமேற்பட்டது. 1,70,000 குடும்பங்கள் வீடிழந்தன. தென்னார்க்காடு, தஞ்சாவூர், கோயம்புத்தூர், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, வடார்க்காடு, செங்கற்பட்டு, தருமபுரி, சென்னை, நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்களில், மேற்கூறப்பட்ட வரிசை முறையில் சேதங்கள் கடுமையாகவிருந்தன. புயற்காற்று, வெள்ளப் பெருக்கினால் ஏற்பட்ட சொத்து இழப்பு ரூ. 40 கோடியென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பின்வரும் உடனடி நிவாரண வேலைகளை மேற்கொள்ளும்படி அரசு ஆணையிட்டுள்ளது :—

(i) புயற்காற்று, வெள்ளப் பெருக்கினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வருக்கும் பழுதடைந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்வதற்கும், உடைகளுக்கு மாண மானியம், வழக்கமான ரொக்கத் தொகை ரூ. 40-லிருந்து ரூ. 80 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. இந்த வீதத்தில் ரொக்க மானியம் சுமார் 1,70,000 குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(ii) பொருளிட்பெவர்களை இழந்த குடும்பங்களுக்குக் கருணை இடருதவித் தொகை ரூ. 2,000 வீதம் கொடுக்கப்பட்டது.

(iii) ஏனைய இறப்புகளைப் பொறுத்த வரையில் ரூ. 500 முதல் ரூ. 1,000 வரை ரொக்கத் தொகை நிவாரணமாகத் தரப்பட்டது.

(iv) வெள்ளத்தில் தனது தந்தையையும் தாயையும், தந்தையை அல்லது தாயை இழந்து அனாதையாகிவிட்டிருந்தால், அக்குழந்தையை வளர்ப்பதற்கும், அதன் கல்விக்குமான நிதிப் பொறுப்பினை அரசு மேற்கொண்டது.

(v) வெள்ளத்தில் மடிந்து போன உழவு மாடுகள், கறவைமாடுகளுக்குப் பதிலாக வேறு மாடுகளை வாங்குவதற்காக தக்காவி கடன்கள் வழங்குவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(vi) வெள்ளத்தால் முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்ட நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில், நடப்புப் பசலிக்கான, அதாவது 1382-ஆம் பசலிக்கான நிலவரிகள், தண்ணீர்த் தீர்வை, உள்ளூர்த் தீர்வைகள், உள்ளூர் தீர்வை மேல்வரிகள் ஆகியவற்றிற்கு முழுத் தள்ளுபடி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(vii) பழுதடைந்த வீடுகளைத் திரும்பக் கட்டிக் கொள்வதற்காக, உடனடியான ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு, பழுதடைந்த வீடு ஒன்றிற்கு ரூ. 250-க்கு மேற்படாமல் தக்காவிக்க கடன்கள் வழங்கப்பட்டன.

[1973 மார்ச் 14]

(viii) வெள்ளப் பெருக்கினால் மணல் மேடிட்ட நிலங்களைப் பண்படுத்திப் பயிரிடுவதற்குத் தகுதியுடையனவாக மாற்றும் பொறுப்பினை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. பண்படுத்தலுக்கான முழுச் செலவையும் அரசு ஏற்கும்.

(ix) வெள்ளத்தில் தமது சாதனங்களை இழந்து பாதிக்கப்பட்ட கைத்தறி நெசவாளர் குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அவற்றைத் திரும்ப வாங்குவதற்காக ரூ. 100 ரொக்க உதவி அளிக்கப்பட்டது.

பழுது பார்த்தல் நிவாரண இனங்களுக்காகப் பின் வரும் அடிப்படையில் ரூ. 731.125 லட்சத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது :—

		(ரூபாய் இலட்சத்தில்).
ஏழைகளுக்கு இலவச உணவளிப்பது, வெள்ளத்தில் சிக்கிய மக்களைப் பாதுகாப்பான இடங்களுக்குக் கொண்டு செல்லுதல் முதலிய செலவினங்கள் உட்பட கருணை இடர் உதவி.	165	
பெரும்பாசன ஏரிகளைப் பழுதுபார்க்க	100	
சிறுபாசன துறைகள் பழுது பார்க்கப்பட, நெடுஞ்சாலைகள் —கிராமப்புறப் பணிகள் துறையின் பொறுப்பின்கீழ் உள்ள சாலைகள், ஊராட்சி ஒன்றிய, ஊராட்சிகளின் சாலைகளைப் பழுதுபார்க்க.	250	
நகராட்சிகளிலும் சென்னை மாநகராட்சியிலும் சேதமடைந்த சாலைகளின் பழுதுபார்க்கும் பணிகளுக்காக.	60	
ஆரணி, திருவண்ணாமலை நகராட்சிகளைச் சேர்ந்த சேதமுற்ற நீர்த் துறைகளைப் பழுதுபார்ப்பதற்காக.	1.125	
தக்காலிக் கடன்கள்	125	
மணல் மேடிட்ட நிலங்களைப் பண்படுத்துதல்.	30	
மொத்தம்	731.125	

இம்மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட சேதத்தை மதிப்பிடுவதற்காக இங்கு வந்த மத்தியக் குழுவின் பரிவுரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மத்திய உதவிக்கான செலவு ரூ. 14.25 கோடி என இந்திய அரசு மொத்த உச்சவரம்பு நிர்ணயித்துள்ளது. இத்துடன், திருக்கோயிலூர் அணைக் கட்டு, கோமுகி அணை ஆகியவற்றைத் திருத்தி அமைப்பதற்காக, இந்திய அரசிடமிருந்து மேற்கொண்டும் உதவி பெறுவதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது. மேற்சொன்ன உச்சவரம்புத் தொகையாகிய ரூ. 14.25 கோடியில், 1972-73-ஆம் நிதி ஆண்டில் ரூ. 7.25 கோடி செலவு ஏற்பட்டது. 1973-74-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 7 கோடி செலவிடப்படும். புயல் வெள்ள நிவாரணச் செலவுக்காக நப்பு ஆண்டில் ஏற்கெனவே இவ்வரசுக்கு, ரூ. 3.50 கோடி கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு,

1973 மார்ச் 14]

பழுது பார்த்தல், நிவாரணப் பணிகளுக்காக ஏற்பளிக்கப்பட்ட உச்ச வரம்பு தொகைக்குமேல் செலவு அதிகரிக்குமானால், மேலும் கடன் வழங்கப்படும்.

26. முத்திரைத்தாள் தீர்வை.—1899ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் தீர்வைச் சட்டத்தில் 47-A புதிய பிரிவை அமைத்துக் கொள்வதற்காக, இச்சட்டம் 1967-ல் திருத்தப்பட்டது. இப்புதிய பிரிவின்படி, ஒரு பத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சொத்து மதிப்பிற்குப் பதிலாக, அச்சொத்தின் நடைமுறை மதிப்பின்மீது முத்திரைத்தாள் தீர்வை செலுத்தவேண்டும். சென்னை, உயர்நீதி மன்றம் (ஒரு நீதிபதி ஆயம்) 1972-ல் இந்த ஏற்பாடு அரசியலமைப்புக்கு முரணானது என்று தீர்ப்பளித்தது. எனினும், இவ்வரசு ரிட் மேல் முறையீடு செய்துகொண்ட தன்மேல் உயர்நீதி மன்றம் (ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நீதிபதி ஆயம்) மேற்படி தீர்ப்பை ரத்து செய்து, 47-A பிரிவை மீண்டும் சட்டத்தில் திரும்பச் சேர்த்தது.

பத்திரங்களின் மதிப்பைக் குறைத்து மதிப்பிடும் குற்றத்திற்காக ஒரு வரைத் தண்டித்து, இச்சட்டத்தின் கீழ் சேரவேண்டிய தீர்வைத் தொகையை வசூலிக்க மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒருவருக்கு அதிகாரம் அளித்து 1899ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத் தாள் சட்டத்தை திருத்துவதன் மூலம், 1972ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் அரசு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தது. இக்குற்றத்திற்காக விதிக்கப்படக்கூடிய தண்டனையைத் தவிர, தீர்வைத் தொகையையும் வசூலிக்க இது வகை செய்தது.

27. மாநகரக் குடியிருப்பவர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம்—நீட்டித்தல்.—1921ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகர குடியிருப்பவர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் இம்மாநிலத்தில், நகராட்சி நகரங்களிலும் அவற்றிற்கு அருகில் உள்ள பகுதிகளிலும் வசிக்கின்றவர்களும் மற்றவர்களின் நிலங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டியுள்ளவர்களுமாகிய குடியிருப்பவர்களுக்கு, அவர்கள் அந்த நிலத்திற்கான நியாயமான வாடகையைச் செலுத்துகின்ற வரையில் வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக இயற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் தொடக்கத்தில், சென்னை மாநகருக்கு மட்டும் பொருந்தியது. அவ்வப்போது இச்சட்டத்தை நகராட்சி நகரங்களுக்குத் தேவையாய் இருப்பதை ஒட்டி அவற்றிற்கும் அரசு நீட்டித்துள்ளது. 1973 ஜனவரியில் இம்மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா நகராட்சி நகரங்களுக்கும் இச் சட்டத்தை அரசு நீட்டித்துள்ளது.

28. உழவர்களுக்கு குடியிருப்பு உரிமை வழங்கல்.—பயிரிடுபவர்களாக அல்லது உரிமம் பெற்றவர்களாகக் குடியிருப்பு அனுபோகத்தைப் பெற்றுள்ள உழவர்கள் அல்லது வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கு உரிமை வழங்குவதற்காக நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1971ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்கல்) சட்டத்தின்கீழ், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இதுவரையில் 1,57,000 பேருக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களில், 1,00,000 பேர் அரிசன இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். 47,000 பேர்,

[1973 மார்ச் 14]

பின்தங்கிய வகுப்பினர். இச் சட்டம் தொடக்கத்தில் 15-1-1972 முதல் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அமுலாக்கப்பட்டது. இச் சட்டம், 20-12-1972 முதல் செங்கற்பட்டு, வடஆர்க்காடு, தென்ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, தருமபுரி, சேலம் (ஏற்காடு துணை வட்டம் நீங்கலாக) மேலும் இராம நாதபுரம் (இராஜபாளையம் துணை வட்டம் நீங்கலாக) ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. மலைப்பகுதிகள் நீங்கலாக எஞ்சியுள்ள எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் இச் சட்டத்தை நீட்டிக்கவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. குடியிருப்பவர்களிடமிருந்து, குடியிருப்பு நிலங்களின் விலையை வசூலிப்பதைக் கைவிடவும், குடியிருப்புகளின் சொந்தக்காரர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வீட்டு மனைகளுக்கான இழப்பீட்டுத் தொகை முழுவதையும் மாநில நிதியிலிருந்து செலுத்தவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

29. எஸ்டேட்டுகள் ஒழிப்பு.—நிலங்களில் இடையாள்களை ஒழிப்பதற்கான பல்வேறு நடவடிக்கைகளைச் செயற்படுத்துவதில் அண்மைக் காலத்தில் கணிசமான அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

(அ) தமிழ் நாடு 1948-ஆம் ஆண்டு எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு—ரயத்து வாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

5,092 ஜமீன்கள், இனாம், கீழ்க் குத்தகை எஸ்டேட்டுகள் ஆகியவை அறிவிக்கப்பட்டு இச் சட்டத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன :—

		எஸ்டேட்டுகளின் பரப்பளவு எண்ணிக்கை. (சதுர மைல்கள்).	
மேற்கொள்ளப்பட்ட எஸ்டேட்டுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	5,092	11,439.28	
1972-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரை நில வரி ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பகுதி.	5,091	11,438.79	
எஞ்சியவை	1	0.49	

(இ) தமிழ் நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு இனாம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

இரு வாரங்களும் பகுதிக் கிராம இனாம் எஸ்டேட்டுகளும் இச் சட்டத்தின் கீழ் ஒழிக்கப்பட்டுள்ளன :—

		எஸ்டேட்டுகளின் பரப்பளவு எண்ணிக்கை. (சதுர மைல்கள்).	
மேற்கொள்ளப்பட்ட எஸ்டேட்டுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.	2,107	1,611.59	

1973 மார்ச் 14]

எஸ்டேட்டுகளின் பரப்பளவு
எண்ணிக்கை. (சதுர
மைல்கள்).

1972ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம்	1,998	1,280.96
நாள் வரை நிலவரி ஏற்பாடு செய்யப் பட்ட பகுதி.		
எஞ்சியவை	109	330.63

இன்னும் இச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்படாத 109 நேர்வுகளில், 101 நேர்வுகள் தடை ஆணைகளின் கீழும், ஏனைய சட்ட நடவடிக்கைகளின் கீழும் உள்ளன. எஞ்சிய 8 நேர்வுகளில் (7.42 சதுர மைல்) நடப்பு பசலி ஆண்டு நிலவரி ஏற்பாடு கொண்டுவரப்படும்.

(உ) தமிழ் நாடு 1963ஆம் ஆண்டு குத்தகைக் கிராமங்கள்
(ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

	எஸ்டேட்டுகளின் எண்ணிக்கை.	பரப்பளவு (சதுர மைல்கள்).
மேற்கொள்ளப்பட்ட மொத்த பகுதி ..	13	32.11
1972ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம்	13	32.11
நாள் வரை நிலவரி ஏற்பாடு செய்யப் பட்ட பகுதி.		
எஞ்சியவை	இல்லை.	இல்லை.

(எ) தமிழ் நாடு 1963ஆம் ஆண்டு சிறு இனங்கள் (ஒழிப்பு-
ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

	கிராமங்களின் எண்ணிக்கை.	பரப்பளவு (சதுர மைல்கள்).
நிலவரி ஏற்பாட்டுக்கான மொத்தப் பகுதி ..	13,578	1,554.28
1972ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம்	13,568	1,546.89
நாள் வரை ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பகுதி.		
எஞ்சியவை	10	7.39

எஞ்சிய கிராமங்களில், ஐந்து கிராமங்கள் (2.79 சதுர மைல்) தடை ஆணைகளின் கீழ் உள்ளன. எஞ்சிய 5 கிராமங்களில் நிலவரி ஏற்பாடு கொண்டுவரப்பட்டு வருகின்றன.

[1973 மார்ச் 14]

(ஐ) 1969ஆம் ஆண்டு கூடலூர் ஜென்மம் எஸ்டேட்டுகள்
(ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம்.

நீலகிரி மாவட்டம், கூடலூர் வட்டத்தில் உள்ள சிறப்புக் குத்தகை (80,087 ஏக்கர்) முறையை ஒழிப்பதற்கு வகை செய்யும் இச்சட்டம், தலைமை உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தடை ஆணையின் விளைவாக, செயல்படுவதென்றும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது குறித்து மேற் கொண்டும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

30. குத்தகை உரிமை.—1969ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு வேளாண்மை நிலங்கள் (குத்தகை உரிமைப் பதிவேடுகள்) சட்டம் குத்தகை உரிமை குறித்த முழுமையான நம்பகமான பதிவேட்டைத் தயாரித்துப் பேணிவர வகை செய்கிறது. இந்தப் பதிவு முறை, குத்தகை உரிமை குறித்த எழுத்து மூலமான ஆவணமாகும். வாய்மொழி வடிவில் உள்ள குத்தகை ஒப்பந்தங்களால் ஏற்படும் பல தீங்குகளை இதன் மூலம் தவிரிக்கலாம். இச் சட்டத்தின்கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட குத்தகைதாரர்களின் எண்ணிக்கையும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பதிவு செய்யப்பட்ட பரப்பளவும் வருமாறு :—

மாவட்டம்.	பதிவு செய்யப்பட்ட குத்தகை தாரர்களின் எண்ணிக்கை.		பரப்பளவு (ஏக்கரில்).
	(1)	(2)	(3)
1 தஞ்சாவூர்		1,24,393	2,49,997
2 திருச்சிராப்பள்ளி		57,909	67,086
3 மதுரை		35,880	40,893
4 செங்கற்பட்டு		11,738	18,088
5 இராமநாதபுரம்		15,146	14,444
6 கோயம்புத்தூர்		12,574	34,066
7 திருநெல்வேலி		64,891	41,185
8 கன்னியாகுமரி		3,891	3,364
9 வட ஆர்க்காடு		31,559	55,279
10 நீலகிரி		1,189	4,652
11 சேலம்		8,883	18,712
12 தருமபுரி		8,804	25,646
13 தென் ஆர்க்காடு		11,626	16,752
		3,88,483	5,90,164

1973 மார்ச் 14]

31. நிலச் சீர்திருத்தம்.—சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தவும், நிலக் கிழார்கள் குத்தகைதாரர்களைச் சுரண்டுவதைத் தடுத்தல், உழுபவர்களுக்கு மிகுந்த பாதுகாப்பு அளித்தல், நிலங்கள் ஒரு சில நிலக்கிழார்களிடமே குவிந்துகிடப்பதைத் தடுத்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் அண்மையில் நிலச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியது குறித்து நாம் பெருமைப் படுகிறோம். தமிழ் நாடு 1961ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தச் (நில உச்சவரம்பு சட்டம்) சட்டத்தின்கீழ், 1973ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 31ஆம் நாள் வரை, உபரி நிலங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு, உடைமையாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு முதலியவற்றைக் கீழ்க்காணும் விவர அறிக்கை காட்டுகிறது :—

(i) உபரி நிலமென்று அறிவிக்கப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு	39,253 ஏக்கர்.
(ii) இனம் (i)-லிருந்து உடைமையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு	30,916 ஏக்கர்.
(iii) இனம் (ii)-லிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு	23,557 ஏக்கர்.
(iv) ஒதுக்கப்பட்ட நபர்களின் எண்ணிக்கை	12,000 பேர்.

தமிழ் நாடு 1970ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தச் (நில உச்சவரம்பைக் குறைத்தல்) சட்டத்தின்கீழ் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் குறித்த புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(i) சரிபார்ப்பதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நேர்வுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை	75,104
(ii) (i) இனத்திலிருந்து இதுவரை சரிபார்க்கப்பட்ட நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை	54,394
(iii) (ii) இனத்திலிருந்து நில உச்ச வரம்பு மூலம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை	6,508
(iv) (iii) இனத்திலிருந்து, உபரி நிலத்தைக் காட்டும் வரைவு விவர அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்ட நேர்வுகளின் எண்ணிக்கை	1,617
(v) மேலே குறிப்பிடப்பட்ட (iv) இனத்தின் கீழ் எடுக்கப் பட்ட உபரி நிலத்தின் பரப்பளவு.	20,476 ஏக்கர்.

32. தமிழ் நாடு 1961ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தச் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தை மேலும் செவ்விய முறையில் செயற்படுத்த இவ்வரசு முன் அறிவிப்பு ஏதும் கொடுக்காமல், 1970-ல், 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைப்பதற்குத் தேவையான சட்டம் ஒன்றைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்தது. இச்சட்டம் 15—2—1970

[1973 மார்ச் 14]

முதல் அமலுக்கு வந்தது. கரும்பு பயிராகும் நிலங்களுக்கும், மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கும் அளிக்கப்பட்ட விலக்குகளை அரசு 15-1-1972-லிருந்து ரத்து செய்தது.

1972-73-ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட முக்கியமான நிலச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளாவன: —

(i) தமிழ் நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தச் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தின் 59-வது பிரிவு, பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களுக்கான உச்சவரம்புப் பரப்பளவு தொடர்பான, இச்சட்டத்தின் VIII-வது அத்தியாயத்தைச் சேர்ந்த ஏற்பாடுகள், இச்சட்டம் வெளியிடப்படும் நாளிலிருந்து, அதாவது 2-5-1962-லிருந்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குச் செயலில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு முதலில் வகை செய்தது. இந்த அத்தியாயத்தின் செல்திறன் காலம் அவ்வப்போது சட்டத்தின் மூலம் நீட்டிக்கப்பட்டது. தமிழ் நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் இந்த அத்தியாயத்தின் செல்திறன் நிலையானதாக்கப்பட்டுள்ளது.

(ii) மலைப்பகுதிகளில் உள்ள நிலங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த விலக்கு தமிழ் நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்சவரம்பு கட்டுதல்) இரண்டாவது திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் 1-3-72 முதல் திரும்பப் பெறப்பட்டது. 5 பேருக்கு மேற்பட்ட ஒரு குடும்பத்திற்கான மொத்த நில உச்சவரம்பு 1-3-1972 முதல் 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரிலிருந்து 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைக்கப்பட்டது.

(iii) பொதுத்தன்மை வாய்ந்த பலவகை அற நிறுவனங்களுக்கு அல்லது கல்வி நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமாக உள்ள நிலங்களுக்கும் தமிழ் நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) மூன்றாவது திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் தனியாக உச்சவரம்பு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனங்கள், 1-3-1972 அன்றும் அந்நாளுக்கு முன்னரும் வேளாண்மையிலங்களைக் கையகப்படுத்துவதற்கும் இச்சட்டம் தடை விதிக்கிறது. சமய நிறுவனங்களும், சமய நம்பகங்களும் 1-3-72 அன்று சொந்தமாக வைத்திருக்கும் நிலங்களுக்குத் தொடர்ந்து சலுகை அளிக்கப்பட்டு வந்தாலும் 1-3-1972 அன்று அல்லது அந்நாளுக்குப் பின்னர் இந்த நிறுவனங்கள் வேளாண்மை நிலங்களைக் கையகப்படுத்துவது தடுக்கப்பட்டது.

(iv) தமிழ் நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்சவரம்பு கட்டுதல்) நான்காவது திருத்தச் சட்டம், கீழ்க்காணும் முக்கிய மாற்றங்களுக்கு வகை செய்தது: —

(a) ஐந்து பேருக்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குடும்பம் வைத்திருக்கும் நிலத்திற்கான மொத்த உச்சவரம்பு 1-3-1972 முதல் 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரிலிருந்து 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைக்கப்பட்டது.

(b) கால் நடை வளர்ப்புக்காகவும், பாற் பண்ணைக்காகவும் பயன்படுத்தப்படும் நிலங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த விலக்கு 1-3-1972 முதல் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

1973 மார்ச் 14]

(c) இச்சட்டத்தின் 111ஆம் விவர அட்டவணியில் வரையறுக்கப் பட்டுள்ள இழப்பீட்டுத் தொகை வீதங்கள் திருத்தியமைக்கப்பட்டன. இதன்படி, நில உடைமையின் அளவு உயர உயர அதற்கான இழப்பீட்டுத் தொகை அளவு குறையும்.

(d) விவரக் கணக்குகள், மறுப்புகள் முதலியவற்றைத் தாக்கல் செய்வதற்காகப் பல்வேறு பிரிவுகளில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள கால வரையறை 30 நாட்களாகக் குறைக்கப்பட்டது. நிலத்தின் அடைமானதாரர்கள் இழப்பீட்டுத் தொகை பெறுவதற்காக உரிமை கோரிக்கைகள் கொடுத்துக் கொள்ள 51 (1) பிரிவின்கீழ் அனுமதிக்கப்பட்ட கால வரம்பு 60 நாட்களாகக் குறைக்கப்பட்டது. சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் ஏற்படும் தாமதத்தைக் குறைக்கும் நோக்கத்துடன் இவ்வாறு கால வரம்பு குறைக்கப்பட்டது.

(v) தமிழ் நாடு 1961ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) சட்டத்தின் 73 (iii) பிரிவின்கீழ்க் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த விலக்கு தமிழ்நாடு 1972ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) ஐந்தாவது திருத்தச் சட்ட வரைவின் மூலம், அரசினால் கையகப்படுத்தப்பட்டு நிலக் குடியேற்றக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று வைத்திருக்கும் நிலத்திற்கு மட்டுமே பொருந்தும். இச்சட்ட வரைவிற்குக் குடியரசுத் தலைவரின் இசைவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(vi) தமிழ் நாடு 1972ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்சவரம்பு கட்டுதல்) ஆறாவது திருத்தச் சட்ட வரைவின் மூலம், கீழ்க் காணும் நோக்கங்களுக்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(a) தற்போதுள்ள ஏற்பாடுகளின்கீழ் இச்சட்டம் செயலுக்கு வந்த நாளன்று அல்லது அந்நாளுக்குப் பின்னர், வரையறுக்கப்பட்ட உச்ச வரம்பிற்கு மேற்பட்டு நிலம் எதனையும் எவரும் வைத்திருக்கலாகாது. ஆயினும், கொடுத்தள்ள நடைமுறையைப் பின்பற்றி உபரியாக இருக்கும் நிலங்களை மேற்கொள்ள இயலும் வகையில், சட்டத்தின் 18-வது பிரிவின்கீழ் அறிவிப்பு ஒன்று வெளியிட அரசுக்குச் சிறிது காலம் ஆவதால், சட்டம் செயலுக்கு வரத் தொடங்கிய பின்னரும், உபரி நிலங்களை நில உரிமையாளர் தொடர்ந்து அனுபவித்து வருகிறார். சட்டம் செயலுக்கு வரத் தொடங்கிய நாள் முதற் கொண்டே உபரி நிலங்கள் அரசிடம் நிலைபெற வேண்டுமென்பதற்கும், நில உரிமையாளர் அல்லது நிலத் தலிருந்து பலனை அடைபவர் அந்த உபரி நிலத்தைத் தம்மிடம் வைத்திருந்த காலத்திற்கு நிலத்தைப் பயன்படுத்தி அனுபவித்து வந்தமைக்கு ஈடாக ஒரு தொகையை அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டுமென்பதற்கும் திருத்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது.

(b) பல நேர்வுகளில், 22-வது பிரிவில் குறிப்பிட்டுள்ள கால அளவில் நிலமாற்றம் செய்துள்ள நில உடைமையாளர்கள், அவ்வாறு மாற்றப்பட்டதும், அந்த மாற்றம் செலுத்தின்றதென்று அறிவிக்கப் பட்டதுமான நிலத்தை உபரி நிலமாக அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்கிற தங்கள் விருப்பத்தைத் தங்கள் விவரக் கணக்குகளில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். இதனால் நிலச் சொந்தக்காரருக்கு இரு

[1973 மார்ச் 14]

வகையில் அனுகூலம் ஏற்படுகிறது. அதாவது, கிரயதாரரிடமிருந்து பெறும் பெறுமானத் தொகையோடு, அரசிடமிருந்து உபரி நிலத்திற்கான இழப்பீடும் அவர் பெறுவதற்குரியவராகிறார். இவ்வாறு விரும்பாத பலன் நிலச் சொந்தக்காரருக்குப் போய்ச் சேரக்கூடாது என்றும், செல் திறனற்ற தென்று அறிவிக்கப்பட்ட நிலங்கள், நிலத்தைக் கிரயத்துக்கு வாங்கியவர் பாதிக்கப்படாத வகையில், நிலம் மாற்றுபவரது உச்சவரம்பு நிலத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் அரசு முடிவு செய்தது.

33. குத்தகை நிவாரணம்.—1966 ஆம் ஆண்டில் கடுமையான வறட்சி நிலவியதால், குத்தகை செலுத்த முடியாமற் போனதன் காரணமாக நிலத்திலிருந்து குத்தகைக்காரர்கள் வெளியேற்றப்படுவதை அரசு தடை விதித்தது. 19-4-1968-ல் இத்தடை நீக்கப்பட்டபோது, அரசு, தமிழ்நாடு 1968ஆம் ஆண்டு குத்தகைக்காரர்கள் (சிறப்பு ஏற்பாடுகள்) அவசரச் சட்டத்தைச் சாற்றுரைத்தது. (பின்னர் இந்த அவசரச் சட்டம் ஒரு சட்டமாக மாற்றப்பட்டது). இந்த அவசரச் சட்டத்தின்படி 20-4-1968 வரை நிலுவையாயிருந்த குத்தகைத் தொகைகள் அனைத்தும், நடப் பாண்டில் செலுத்தவேண்டிய தொகைகளுடன் 1-4-1969, 1-4-1970, 1-4-1971, 1-4-1972 ஆகிய நாட்களில் அல்லது அந்த நாட்களுக்கு முன்னர், வட்டியின்றி நான்கு சம ஆண்டுத் தவணைகளில் நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டும். குத்தகைக்காரர்கள் பலர் இந்த நிலுவைத் தொகைகளைக் கொடுத்துத் தீர்க்கப் பெரிதும் சிரமப்பட்டனர். இந்த குத்தகைக்காரர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள தொல்லையைக் குறைக்கும் பொருட்டு, 1381ஆம் பசலி ஆண்டுக்கான குத்தகைகளைக் கொடுத்தத் தீர்த்த குத்தகைக்காரர்கள் 1380ஆம் பசலி ஆண்டு (30-6-1971) இறுதிவரை செலுத்த வேண்டிய பழைய நிலுவைத் தொகைகள் அனைத்தையும் கொடுக்க வேண்டாமென்று அரசு முடிவு செய்தது. பின்னர், தமிழ்நாடு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை நிலுவைகள் (நிவாரணச்) சட்டத்தை அரசு இயற்றியது. முந்திய நிலுவைத் தொகைகளைச் செலுத்த வேண்டிய கடப்பாட்டினின்றும் விடுபடத் தகுதியுடையவராக வேண்டுமாயின், 1381ஆம் பசலி ஆண்டுக்குச் செலுத்த வேண்டிய குத்தகையை அவர்கள் செலுத்த, இச்சட்டம் செயலுக்கு வந்த நாள் முதல் அதாவது 11-8-1972 முதல் ஆறு திங்கள் கால அளவைச் சட்டம் அனுமதித்தது.

34. விவசாயிகளுக்கு நியாய ஊதியங்கள்.—1968 ஆம் ஆண்டில், கிழக்குத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியங்கள் குறித்து வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களிடையே அமைதியின்மை நிலவியது. இது தொடர்பான பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்ய, அரசினால் நியமிக்கப்பட்ட குழு செய்த பரிவுரைகளின்படி, அரசு, தமிழ் நாடு 1969ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைத் தொழிலாளர் நியாய ஊதியங்கள் சட்டத்தை இயற்றியது. இச்சட்டம், கிழக்குத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், மன்னார்குடி, திருத்தறைப் பூண்டி, மாயூரம், சீர்காழி, நாகப்பட்டினம், நன்னிலம் ஆகிய ஆறு வட்டங்களுக்குப் பொருந்தும். இச் சட்டத்தின் செல்திறன் 1972ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு

1973 மார்ச் 14]

திங்கள் 4-ஆம் நாள் வரை முதற்கண் முடிவு செய்யப்பட்டது. இப்போது இச்சட்டம், தமிழ் நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் நியாய ஊதியங்கள் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் நிலையான சட்டமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள ஊதிய வீதங்களை மாற்றும் அதிகாரங்களையும் அரசு எடுத்துக் கொண்டுள்ளது. அரசு, 1972-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 14-ஆம் நாளன்று அறிவிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டு அந்த ஊதிய வீதங்களைத் திருத்தியமைத்துள்ளது. இச் சட்டத்தின் கீழ் முதற்கண் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட ஊதிய வீதங்களும், அறிவிப்பு வெளியிட்டு அதன் மூலம் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட ஊதிய வீதங்களும் பின்வருமாறு :—

		முதற்கண் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வீதங்கள்.	திருத்தியமைக்கப் பட்ட வீதங்கள்.
ஆண் ..	பயிரிடும் காலத்தில் எல்லா வகைப் பணிகளும்.	நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 3 அல்லது ரூ. 1.25 உடன் ஆறு லிட்டர் நெல்.	நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 3.70 அல்லது ரூ. 1.50 உடன் ஆறு லிட்டர் நெல்.
பெண் ..	ஷே	நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 1.75 அல்லது 25 காசுடன் ஐந்து லிட்டர் நெல்.	நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 2.25 அல்லது 50 காசுடன் ஐந்து லிட்டர் நெல்.
அறுவடை.		அறுவடை செய்யப் பட்ட ஒவ்வொரு 54 லிட்டர் நெல் விற்கும் ஆறு லிட்டர் நெல்.	மூன்றாம் இல்லை.

35. பொது நம்பகங்களை நிர்வகித்தல்.—பொது நம்பகங்கள் வைத்திருக்கும் வேளாண்மை நிலங்களைச் சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்கவும், பொது நம்பகங்களுக்குச் சொந்தமான வேளாண்மை நிலங்களைப் போலி குத்தகைக்கு விடுவதைத் தடுக்கவும், தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு பொது நம்பகங்கள் (வேளாண்மை நிலங்களின் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தில் கீழ்க்காணும் விதித் துறைகளைச் செய்து 1972 ஆம் ஆண்டு 44-வது சட்ட வரைவீனாஸ் மேற்படி சட்டம் திருத்தப்பட்டுள்ளது.

(a) சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளின்படி, பொது நம்பகங்கள் நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விட்டிராதபோது அல்லது பொது நம்பகங்கள் நேரடி சொந்த சாகுபடியில் உள்ள நிலங்கள் முறையாக நிர்வகிக்கப்படாத போது அல்லது ஒரு பொது நம்பகம் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட்டிருந்து, ஆனால் அந்தக் குத்தகை உண்மையானதாயிராதபோது அந்த நிலங்களைப்

[1973 மார்ச் 14]

பயிரிடு குத்தகைக்காரர்களுக்குப் பொது நம்பகம் சார்பாகத் தாமே குத்தகைக்கு விட அதிகார உரிமை பெற்ற அதிகாரிக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படவேண்டும்;

(b) பயிரிடும் குத்தகைக்காரரின் நில உச்சவரம்புக்கு அதிகமாக அவர் வைத்திருக்கும் நிலங்களின் உடைமையைப் பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்களிடமிருந்து எடுத்துக் கொண்டு, அதனைப் பிற குத்தகைக்காரர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடுவதற்காகப் பொது நம்பகத்திடம் அதனை ஒப்படைக்க அதிகார உரிமை பெற்ற அதிகாரிக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படவேண்டும்.

(c) இச் சட்டத்தின் காரியத்திற்காக, பயிரிடும் குத்தகைக்காரராக அல்லது நில உடைமையாளராக அல்லது நில அனுபோகஅடைமானதாரராக ஒருவர், அவரது மனைவி, உரிய வயது வராத மகன், திருமணமாகாத மகள் ஆகியோர் வைத்திருக்கும் மொத்த நிலப்பரப்பு ஐந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேற்படக் கூடாது. அதாவது ஒரு குடுப்பத்திலுள்ளோர் அனைவரும் வேறு ஒரு நிலத்தின் உடைமையாளராக அல்லது நில அனுபோக அடைமானதாரராக அவர்கள் வைத்திருக்கும் நிலத்துடன் ஒரு பொது நம்பகத்தின் பயிரிடும் குத்தகைக்காரராக அவர்கள் வைத்திருக்கும் மொத்த நிலப்பரப்பு ஐந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேற்படக் கூடாது.

மாநிலச் சட்ட மன்றம் நிறைவேற்றியுள்ள இந்தச் சட்ட வரைவிற்கு குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

36. ஸ்ரீபாதம் நிலங்களுக்கு வரி விதிப்பு.—மாற்றப்பட்ட பகுதியாகிய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தல் திருவாங்கூர் மன்னர் குடும்பத்திற்குச் சொந்தமாகவுள்ள 588.39 ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலங்கள் ஸ்ரீபாதம் நிலங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த நிலங்கள் அடிப்படை நிலவரி விதிப்பினின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் ராஜபோகம் எனப்படும் சாதகமான வரிவிதிப்பு வீதங்களில் இவற்றிற்கு வரி விதிக்கப்படுகிறது. இந்த வரியினை, அந்த நிலம் வைத்திருப்பவரே செலுத்த வேண்டும். இந்த நிலங்களை வைத்திருப்பவர் ராஜபோகம் செலுத்துவதுடன், ஸ்ரீபாதம் நில உடைமையாளருக்கு ரொக்கமாகக் குத்தகையும் செலுத்துகின்றனர். ஸ்ரீபாதம் குத்தகையை நீக்கிவிட்டு, இந்த நிலங்களை நில அளவை செய்து, நிலவரி விதிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து முடித்த பின்னர், அந்த நிலங்களை வைத்திருப்பவர்களுக்கு ரயத்துவாரி பட்டா வழங்குவதென்று அரசு முடிவு செய்தது. இந்த நோக்கத்திற்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்கத் தாமீத நாடு 1972ஆம் ஆண்டு கன்னியாகுமரி ஸ்ரீபாதம் நிலங்கள் (ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்ட வரைவு மாநிலச் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இச் சட்ட வரைவிற்குக் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

37. நிலவரியில்லா நில உடைமைகளுக்கு வரி விதிப்பு.—சில நிலங்கள் குத்தகை இன்றியோ, சாதகமான குத்தகையுடனே கைப்பற்றி உள்ளன. வரியில்லா இந்த நில உடைமைகள் குறித்த இந்தச் சலுகையை நீக்கிவிட்டு அந்த நிலங்களை ரயத்துவாரி வரி விதிப்பு முறையின்கீழ்

1973 மார்ச் 14]

கொண்டுவருவதென்று அரசு முடிவு செய்தது. இந்த நோக்கத்திற்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்கத் தமிழ் நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு வரியில்லா நில உடைமைகள் குறித்து ரயத்துவாரி வரி விதிப்புச் சட்ட வரைவு மாநிலச் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இச்சட்ட வரைவிற்குத் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

38. குத்தகைக்காரர்களுக்கு நிலங்கள் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்பது—குத்தகைக்காரர்களின் உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காக இவ்வரசு படிப்படியாகச் சட்டங்கள் பலவற்றைக் கொண்டுவந்துள்ளது. இதற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல், இந்தக் குத்தகைக்காரர்கள் தாங்கள் பயிரிடும் நிலங்களை அவற்றின் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ள அவர்களுக்கு உரிமை வழங்கும் வகையில் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவர அரசு முடிவு செய்துள்ளது. வறிய சிறு அளவே நிலங்களை வைத்துள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்பதும் உறுதி செய்யப்படும். இந்த நோக்கத்திற்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்கும் சட்டம் சட்டமன்றத்தின் நப்புக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டுவரப்படும். இந்தக் குத்தகைக்காரர்கள் தாங்கள் பயிரிடும் நிலங்களை அவற்றின் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ள உதவி செய்யும் பொருட்டு குத்தகைக்காரர் நிதியுதவிக் கழகம் (Tenants Financing Corporation) ஒன்றை அமைக்கவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு II

[289-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் ஆயத்தீர்வை மதுவிலக்கு சட்டங்களின் நிர்வாகம் செயல்படுத்தல் குறித்த 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான ஆய்வுரை:

1. முன்னுரை:—

மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நாம் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்த போதிலும், நமது மாநிலம் மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பின்பற்றாத மாநிலங்களால் சூழப்பட்டிருப்பதால் மதுவிலக்கினை நமது மாநிலத்தில் செயற்படுத்துவது ஏலாததாகி விட்டது. இது போன்ற உண்மைகளை ஆழச் சிந்தனை செய்ததன் விளைவாக, அரசு 1971 ஆகஸ்டு 30-லிருந்து மது விலக்கினை ஒத்தி வைப்பது என்ற கொள்கையை உருவாக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. எனினும், இந்திய அரசியல் அமைப்பின் பொது பட்டியலின் 19-ம் பதிவின் செயற்வரம்பிற்குள் வருகிற போதையூட்டும் மருந்துகள் பட்டியலைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ்நாடு 1937-ம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டம் தொடர்ந்து செயலில் உள்ளது. போதையூட்டும் மருந்துப் பொருட்களுக்கும் பொருந்துகிற அடங்கல் சட்டமொன்றை இயற்ற நாம் விரும்பினோம். ஆனால், அது இயலவில்லை. தமிழ்நாடு மதுவிலக்குச் சட்டம், அரசியலமைப்பின் பொதுப் பட்டியலிலுள்ள இனங்களுக்குச் சம்பந்தப்படுகிற வரையில் மத்திய அரசு அச்சட்டம் ரத்து செய்யப்படுவதை ஒப்புக் கொள்ள மறுத்து விட்டது. சட்ட மன்றப் பேரவையில் பிப்ரவரி 3-ஆம் நாள் இராஜாஜி அவர்கட்கு அஞ்சலி செலுத்துகையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டது போல், மதுவிலக்கினைச் செயல் படுத்துவதில் அனைத்திந்திய அடிப்படையில் மத்திய அரசு அணுகினால், மதுவிலக்கை மீண்டும் கொண்டு வருவதில் நமது மாநிலமே முன்னணியில் நிற்கும்.

ஆயத்தீர்வைச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது:—

தமிழ்நாட்டில் போதையூட்டும் மதுவினை உற்பத்தி செய்தல், தயாரித்தல், கைவசம் வைத்திருத்தல், இறக்குமதி செய்தல், ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு அனுப்புதல், வாங்குதல், விற்பல் ஆகியவற்றைக் குறித்து முறைப்படுத்த விழையும் தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத்தீர்வைச் சட்டம், 1972-ம் ஆண்டு 26-ஆம் எண் திருத்தச் சட்டத்தினால் சில மாறுதல்களைப் பெற்றது; அந்த மாறுதல்களாவன:—(1) சில குற்றங்களைப் பொறுத்த வரையில் தண்டனையை உயர்த்தி 3 திங்களுக்குக் குறையாமல் குறைந்த

1973 மார்ச் 14]

அளவு சிறைத் தண்டனை விதித்தல்; ரூ. 500-க்குக் குறையாத அபராதத் தொகை விதித்தல்; (2) சில குற்றங்களைச் செய்தவர்களைப் பிணையத்தில் விடுவிக்க இயலாதவாறு செய்தல்; (3) தொடர்ந்து குற்றம் புரிபவர்களிடமிருந்து பிணைப் பத்திரங்களைப் பெறுதல் என்பவை போன்ற மாறுதல்களாகும். ஆயத் தீர்வை வருவாயில் நமக்கு இழப்பு விளைவிக்கும் சில ஒழுங்கினங்கள் ஆயத்தீர்வைச் சட்ட நிர்வாகத்தில் காணப்படுவதால், அவற்றை ஒடுக்கும் நோக்கத்தில் இம் மாறுதல்கள் தேவையென்று கருதப்பட்டன.

2. சாராய-கள்ளுக்கடை ஏலங்கள்:—

கடைகளில் கள்ளையும் சாராயத்தையும் விற்பனை செய்யும் உரிமை குத்தகையாண்டு 1972-73-ற்கும் (அதாவது, 1-9-1972 முதல் 31-8-1973 வரை) தொடர்ந்து ஏல ஏற்பாட்டின் மூலம் முறைப்படுத்தப்படுகிறது. ஏலங்களில் மிகுந்த ஆர்வம் காணப்பட்டது. நடப்புக் குத்தகைக் காலத்தில் இக்கடைகளின் முக்கியமான சிறப்புத் தன்மை, அவை ஒவ்வொன்றும் கிளைக் கடையொன்றைத் திறப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். இது கிளைக் கடைக்கும், அருகிலுள்ள தலைமைக் கடைக்கும் இடையிலுள்ள தொலைவு 1.6 கிலோ மீட்டருக்குக் குறையாதிருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனைக்கு உட்பட்டதாகும். சாராயம், கள் வழங்கும் ஏற்பாட்டில் ஒழுங்கினங்கள் ஏற்படுவதைக் குறைக்கும் நடவடிக்கையாக, சாராயம் உற்பத்தி செய்யும் வடிசாலைகள்/சாராயக் கலவைச் சாலைகள் 1-9-1972 முதல் தனிப்பட்ட மொத்த விற்பனையாளர்கள் மூலமாக வழங்குவதற்குப் பதிலாக, தத்தம் பகுதிகளில் மொத்த விற்பனைக் கிடங்குகளைத் திறந்து, அவற்றின் மூலம் அப்பகுதிகளிலுள்ள சில்லறைக் கடைக்காரர்களுக்கு சாராயம் வழங்கும் பொறுப்பு அவற்றிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

சாராயம் தயாரித்து வரும் ஏற்கெனவேயுள்ள இரண்டு வடிசாலைகளைத் தவிர, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் அண்மையில் தொடங்கப்பட்ட வடிசாலையும், ஈரோட்டிலுள்ள சாராயக் கலவைத் தொழிற்சாலையும் சாராயம் வழங்குவதை மேற்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய நாள்தோறும் சாராயம் வழங்கப்படும் அளவு உயர்த்தப்பட்டு, 1.25 லட்சம் லிட்டராக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. சில்லறைக் கடை ஒவ்வொன்றிற்கும் வழங்கப்படவிருக்கும் சாராயத்தின் அளவு 1972-73 குத்தகை ஆண்டிற்காக அதனிடமிருந்து பெறப்பட்ட ஏலக்குத்தகைத் தொகையை வைத்து முடிவு செய்யப்படும்.

[1973 மார்ச் 14]

சில்லறைக் கடைக்காரர்களுக்கு வழங்கப்படும் சாராயத்தின் விலை—லிட்டர் ஒன்றிற்கு ரூ. 3.55 ஆக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் லிட்டர் ஒன்றிற்கு ஆயத்தீர்வை ரூ. 1.60, காலன் கட்டணம் 25 காசு ஆகியவை தவிர, சாராயத்தின் விலை, கிடங்குகள் பராமரிப்பு இவற்றிற்காக 70 காசு ஆகியவை அடங்கும். வடிசாலை ஒவ்வொன்றும் சாராய உற்பத்தி செய்வதற்காகப் பன்முறை வடிக்கப்பட்டு தூய்மை செய்யப்பட்ட சாராவியின் விலை பற்றிப் புலனாய்வு செய்யுமாறு நிபுணர் குழு ஒன்று கேட்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் வடிசாலைகளுக்கு லிட்டர் ஒன்றுக்கான சாராயத்தின் விலையை அரசு முடிவு செய்யவியலும்.

பயன்படுத்துவோருக்கான கள், சாராயம் ஆகியவற்றின் விலைகள் வரையறுக்கப்படவில்லை. ஆனால் வாணிகத்தின் போக்கு உன்னிப்பாகக் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

விற்பனைக்காக அனுமதிக்கப்பட்ட மொத்தம் 7,092 கள்ளுக்கடைகளில் 7,039 கள்ளுக்கடைகளும், 3,535 சாராயக் கடைகளில் 3,516 சாராயக் கடைகளும், 1972 செப்டம்பர் திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து 1973 ஆகஸ்டு திங்கள் 31-ம் நாள் வரையிலான குத்தகைக் காலத்திற்கு விற்கப்பட்டுள்ளன.

3. வடிசாலைகளும், வடிப்பாலைகளும்:—

மது விலக்கினை ஒத்தி வைத்தவுடன் சாராவிப் பற்றாக்குறை கடுமையாகியிருந்தது. சாராவித் திட்டம், தொழில் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக உத்திரப் பிரதேசம், மைசூர் போன்ற ஏனைய மாநிலங்களிலிருந்து கூடுதல் அளவு சாராவியை நாம் பெற வேண்டியதாயிற்று. உரிய காலத்தில் அரசு மேற்கொண்ட முயற்சிகளினால் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒன்றும், கோவை மாவட்டத்தில் ஒன்றுமாக மேலும் இரண்டு வடிசாலைகளைத் தொடங்குவது சாத்தியமாயிற்று. மிக அண்மையில் மேலும் ஒரு வடிசாலை செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உற்பத்தியைத் தொடங்கியுள்ளது.

வீணாகும் உருளைக்கிழங்குகள், பழங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து மது உற்பத்திச் செய்யும் பயிர்ப்பொருள்கள் அடிப்படையிலான வடிசாலையொன்றை நீலகிரி மாவட்டத்தில் தொடங்க ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. அது போலவே வீணாகும் முந்திரிப் பழங்களிலிருந்து முந்திரிப் பழ மது வடித்தெடுக்க, தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒன்றும், இராமநாதபுரம்

1973 மார்ச் 14]

மாவட்டத்தில் மற்றொன்றுமாக இரண்டு பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், பீர், இந்தியாவில் உற்பத்தியாகும் வெளிநாட்டு மதுவகைகள் ஆகியவற்றின் உற்பத்திக்காகத் தொழிற் பிரிவுகள் ஏற்படுத்துவதற்கு நிர்வாக ஒப்பளிப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், இவற்றில் எவையும் இன்னும் உற்பத்தியைத் தொடங்கவில்லை. இத்திட்டங்களில் முன்னேற்றம், ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. வடிப்பாலைகளின் செயல் முறையை, முறைப்படுத்துவதற்கான விதிகள் இயற்றப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

4. வெளிநாட்டு மதுவும், இந்தியாவில் தயாராகும் வெளிநாட்டு வகை மதுவும்:—

வழக்கம் போல் மது விற்பனை தகுதி வாய்ந்த அதிகாரமன்றத்தினால் வழங்கப்பட்ட உரிமங்களின் கீழ் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயத் தீர்வை செலுத்தாமல் வெளிநாட்டு மதுவையும், இந்தியாவில் தயாராகும் வெளிநாட்டு வகை மதுவையும் சேமித்து வைக்க சென்னையில் ஒன்றும், மதுரையில் ஒன்றுமாக பிணையத்திற்குட்பட்ட கிடங்குகள் இரண்டிற்கு அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து, நமது மாநிலத்திற்கு மது கடத்தப்படுவதைத் தடுப்பதில் நாம் கவனத்துடன் இருக்கிறோம். இதற்காக, தென்னார்க்காடு-பாண்டிச்சேரி எல்லை நெடுகிலும் ஆயத் தீர்வை செயற்படுத்தும் சுங்கச் சாவடிகள் 15 ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எல்லைகளைக் கடுமையாக கண்காணிப்பதற்கு காவலர் ரோந்துப் படைகளும், புலனாய்வு படைப் பிரிவுகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

5. வருவாய்:—

இம்மாநிலத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டங்கள் 1971-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 31-ம் நாள் முதல் ஒத்தி வைக்கப்பட்டதன் பலனாக 1972-73 திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ.35.06 கோடி வருவாயாகக் கிடைக்குமென்றும், 1973-74 வரவு செலவுத்திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 36.42 கோடி கிடைக்குமென்றும் கணக்கில் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

6. பொது:—

ஆயத்தீர்வையின் வருவாயில் பெரும் பங்கு, கள், சாராயக் கடைகளின் ஏலங்களின் வாயிலாக கிடைக்கின்றது. குடிமக்கள் அனைவரும் தன்னிச்சையாகவும் நேரிய முறையில் ஏலங்களில் பங்குகொள்ளும் வண்ணம் இவை பற்றி விரிவாக விளம்பரம் செய்யப்பட்டும், விதிமுறைகள் கடுமையாகப் பின்பற்றப்பட்டும் இவ்வேலங்கள் நடத்தப்பட்டன.